

[Krag.]

Medlem jo særdeles vel er ganske urigtigt. Det ærede Medlem kender ganske sikkert fra sin Praksis indenfor Arbejdsløsheds-kasserne mange Eksempler paa, at Personer som Betingelse for at komme i Arbejde maa godtgøre, at de er Medlemmer af Arbejdsløsheds-kassen. Det er en Fordring, som Arbejdsgiverne ikke sjældent stiller, og som de navnlig stiller i saadanne Tilfælde, hvor de er villige til at tage i Arbejde saadanne, som ikke er Medlemmer af Fagforbund. Men det ærede Medlem ved ogsaa, at en saadan Fordring fra Arbejdsgiverside altid resulterer i den Fordring fra Arbejds-løsheds-kasseledelsens Side: Medlemsskab af Fagforbund.

Det ærede Medlem ved særdeles godt dette, og derfor, naar den vedkommende, selv om denne Fordring nu ikke stilles, mødes fra Arbejdsløsheds-kasseledelsens Side med Besked om, at før han kan optages i Kassen, maa han have paabegyndt Arbejdet, og Arbejdsgiveren paa den anden Side siger, at før han kan komme til at paabegynde Arbejde, maa han være optaget i en Kasse, kommer han sandelig til at staa overfor Vanskeligheder, som det er ganske urimeligt at en arbejdsvillig Person skal stilles overfor.

Man søgte at hindre, at et saadant Dilemma for en stakkels arbejdsløs kunde opstaa ved den Bestemmelse, jeg indsatte i § 13; Skade vil den i hvert Tilfælde aldrig kunne gøre, og derfor forstaaer jeg ikke, hvorfor den højtærede Minister er — jeg maa maaske have Lov til at bruge Udtrykket gaaget med til at tage den ud.

Angaaende Spørgsmaalet om Strejker og Lockouter i § 20 vil jeg i mine Bemærkninger til den højtærede Minister komme ind derpaa, og jeg skal derfor ikke i Forbindelse med det ærede Medlem Hr. Einer Jensens Udtalelser indlade mig paa en nærmere Drøftelse heraf.

Hvad angaar de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte, skal jeg sige, at jeg var en lille Smule forbavset over den højtærede Ministers Indledning. Han talte om de Skrabad, jeg gjorde for visse Opfattelser eller for visse Personer, og hvorvidt dette skete i et Omfang, som var Udtryk for det fornødne, eller i større eller mindre Grad con amore. Jeg synes, det er noget, som er hele denne Sag saa fuldstændig uvedkommende, og som den højtærede Minister derfor ogsaa burde have holdt sig i passende Afstand fra.

Det, som Indledningsordene i øvrigt gik

ud paa, förstod jeg, var at godtgøre, at det her foreliggende Lovforslag aldeles ikke er Udtryk for et Fagforeningsdiktat eller et fagforbundspræget. I den Anledning holdt den højtærede Minister et Foredrag, som kunde være særdeles velegnet til en Lørdag Aften i et Gymnasiesamfund, for Gymnasia-ster, som skulde sættes ind i Elementerne af de sidste 50 Aars økonomiske Udvikling og i Udviklingen paa det sociale Omraade, en Redegørelse, saaledes som den maatte blive, naar Foredragsholderen var socialistisk præget, som den højtærede Socialminister jo er. Paa hele denne Redegørelse skal jeg derfor ikke komme ind. Jeg ser heller slet ikke, at Lovforslaget paa nogen Maade indbyder dertil.

Dette Lovforslag er virkelig ikke, højtærede Hr. Socialminister, noget Underværk. Det er virkelig ikke et Forslag, som gnistrer af en Række nye Tanker, eller som maa føre tilbage til Merkantilismen eller til dette eller hint forudgaaende Aarhundrede — der er jo slet ikke Tale om det. Det er aldeles ikke gennemvævet af nye Ideer, som overfor hele Arbejdsløshedsproblemet paa nogen Maade anviser nye Veje, og derfor behøver vi slet ikke at søge hen til en Drøftelse af svundne Tiders Samfundsordning og Produktionsvilkaar og vekslende filosofiske Opfattelser af de sundeste Veje til at forbedre disse Kaar, det er der i denne Forbindelse slet ingen Anledning til.

For hvad er Forslaget nemlig? Det er, som det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har sagt, ikke andet end det gamle. Strukturen er uændret, men Kroppen har man spækket med Mad for Mons. Denne rigelige Spækken med Flæsk for Fagforbundsgangerne, det er jo det hele, der er sket, det er det, som præger alle Enkeltheder, det er det, som alle Ændringer er Udtryk for, og det er det, vi skal drøfte, og selv om man maaske kan have Interesse i at tale om noget andet, fjernere liggende, i denne Forbindelse, synes det mig alligevel, at vi gør rettest i at holde os til det, som i denne Forbindelse er Realiteterne.

Den højtærede Minister og ligesaa det ærede Medlem Hr. Einer Jensen — den sidste baade i Dag og i sit Foredrag forleden Dag — har været inde paa de overordentlig store Ofre, som fra Arbejdernes Side er bragt paa Arbejdsløshedsforsikringens Alter. Betydningen heraf har jeg ved mange Lejligheder fuldt ud erkendt, ligesom jeg ogsaa har udtalt min Beundring for den Taalsomhed og Taalmodighed, hvormed Arbejderne har baaret denne ganske overordentlig store Byrde, men jeg har